

Aalborg Havn selv har en Isbryder, som hidtil vist altid har kunnet holde Farvandet fra Aalborg til Hals frit. Maaske det, at disse Havne særlig nævnes, vil kunne foranledige, at andre Byer finder Anledning til Klager over, at der ikke tænkes paa dem, endskønt de Skibe, der kommer i de vedkommende Havne, ogsaa skal betale Isafgift. Forhaabentlig vil der ikke blive Anledning til Klage, idet man maa formode, at naar Isbryderen kommer i Virksomhed, vil det Isbrydningsmateriel, som Staten ellers raader over, og som er beregnet til de ganske bestemte Formaal at opretholde Postforbindelsen mellem Landsdelene, forskellig Inspektion o. lign., men som lejlighedsvis ogsaa har virket ved Isbrydning andre Steder, nu kunde finde Anvendelse i de Havne eller i de Farvande, som ikke direkte hjælpes ved den nye Isbryder.

I Folketingsudvalget har man drøftet, om den Form for Isafgift, der her er foreslaaet, var den rigtigst mulige, men man har ikke ændret noget ved Forslagets Form. Man har kun — ved en Ændring fra den højtærede Handelsminister selv, som er blevet tiltraadt af Udvalget — præciseret visse Dispensationsregler for Handelsministeren, navnlig for Ruteskibe. Jeg vil ogsaa sige, at dette, at et Skib allerede anden Gang, det løber ind i en Havn, skal kunne have Fordel af Dispensationen, forekommer mig lidt vel rigeligt. Jeg havde ved Ruteskibe mere tænkt paa saadanne Skibe i indenlandsk Fart som f. Eks. Det forenede Dampskibsselskabs Skibe, som hver Mandag og Torsdag løber til de jyske Havne. Jeg havde ikke tænkt mig, Dispensationen skulde strækkes saa langt som til de Tilfælde, den ærede Ordfører for Venstre omtalte, at Skibe, som gaar i Fart i Østersøen og Nordsøen og paa Vejen løber ind i danske Havne, ogsaa skulde faa Dispensation paa saa tidligt et Tidspunkt som ved den anden Indløben. Ved den Ændring, der er foretaget, er der ogsaa aabnet Adgang for Handelsministeren til at dispensere visse Havne, og den højtærede Minister nævnte allerede i sin Indledning de færøske Havne. Jeg hørte ikke, om der blev nævnt andre Havne, men jeg kunde tænke mig, at en Havn som Esbjerg Havn, hvor der vel ikke bliver Brug for meget Isbrydningsmateriel, og hvortil Isbryderen vel neppe vil kunne udstrække sin Virksomhed, ogsaa kunde komme ind under Dispensationen.

I øvrigt er Lovforslaget jo lidet omfattende, og det er allerede blevet gen-

nemgaaet i Enkeltheder baade af den højtærede Handelsminister og af Venstres ærede Ordfører, saa at jeg ikke har Anledning til at gøre flere Bemærkninger. Jeg skal da endnu kun udtale, at vor Gruppe er villig til at yde Lovforslaget Fremme.

Bunch: Med den sidste Vinter i frisk Minde undrer man sig ikke over, at dette Lovforslag om en ny Isbryder er kommet frem, og jeg antager, hvad jeg ogsaa allerede kan vejre her, at den vil blive modtaget med — om jeg saa maa sige — den største Varme. Den nye Isbryder er jo skitseret i en Tegning, som ledsager Lovforslaget. Skulde jeg knytte nogle Bemærkninger dertil, vilde jeg med det Kendskab, jeg har til vore Farvande, tro, at et Dybgaaende af 21 Fod er lige rigeligt nok. Hvis det kunde bringes ned til 20, vilde Isbryderen kunne besøge adskilligt flere Provinshavne, end den nu vil være i Stand til. Jeg tror, at det konstruktivt med Lethed vil lade sig gøre, og selv om man skal sørge for, at Skruen kommer godt dybt i Vandet, tror jeg, at 20 Fods Dybgaaende vil være aldeles tilstrækkeligt. For de Isbryderes Vedkommende, vi har for Øjeblikket, vil man finde, at deres Dybgaaende er mellem 12 og 17,9 Fod. Denne Isbryders Dybgaaende vil blive $3\frac{1}{2}$ til 4 Fod større, hvad der f. Eks. vil bevirke, at Manøvreringen mellem mange Grunde, som oppe i Drogden, hvor man fra 21 til 23 Fods Dybde meget hurtigt er inde paa lavt Vand, vil volde adskillige Vanskeligheder, der øges ved, at Sømærkerne er inddraget og Isen i Drift, naar det skal undgaas, at Isbryderen kommer til at hænge, for saa er den som bekendt i en farefuld Situation. En Isbryders, ja, jeg er lige ved at sige: snarere to Isbryderes Anskaffelse er ganske nødvendig for vore Farvande, hvis vi skal undgaa de enorme Tab, den sidste Vinter medførte. Alene hvad der medgik i Penge til Fragt paa Jernbanerne for Transporten af Kul fra den ene Havn til den anden, hvor Skibene ikke kunde komme ind, var et Tab saa stort, at Besparelsen heraf med Lethed kan forrente denne Bryder. Paa den anden Side er en Afgift af 10 Ø. pr. Registerton ikke saa stor, at der vil være Raad til at gaa med til, at Skibe, der f. Eks. har gjort to Rejser, skal være fri. Jeg tror bestemt, der skal holdes paa et større Antal, og det vil jeg henstille. Selv om Skibet bliver bemanded billigt fra Orlogsværftet, skal der dog mange Omkostninger til at holde et Skib paa den